U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobce: **A. O.,** proti žalovanému: **Ministerstvu vnitra ČR**, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 4. 2003, č. j. OAM-804/LE-12-06-2002, o rozhodnutí o příslušnosti podle § 7 odst. 6 s. ř. s.,

t a k t o :

Příslušným k projednání a rozhodnutí ve věci je Městský soud v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Praze dne 12. 5. 2003 domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 4. 2003, čj. OAM-804/LE-12-06-2002, kterým bylo rozhodnuto, že se žalobci podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), azyl neuděluje. Současně bylo rozhodnuto, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Krajský soud v Praze usnesením ze dne 2. července 2003, čj. 46 Az 565/2003-14, věc postoupil Městskému soudu v Praze. Rozhodnutí odůvodnil tím, že z obsahu žaloby a ze správního spisu vyplývá, že v den podání žaloby bylo místo pobytu žalobce ve Vazební věznici Praha 6 – Ruzyň. Žalobce sice v žalobě zmínil přechodné bydliště na adrese D., P. XXX, avšak podle Krajského soudu v Praze je zřejmé, že žalobce v době podání žaloby na této adrese nepobýval. Z těchto důvodů má Krajský soud v Praze ve shodě s žalovaným za to, že příslušným k projednání věci je podle § 7 odst. 2 s. ř. s. a § 32 odst. 4 zákona o azylu Městský soud v Praze.

Městský soud v Praze s postoupením věci nesouhlasil, a podáním ze dne 18. 9. 2003 předložil proto věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o příslušnosti podle § 7 odst. 6 s. ř. s. Svůj postup odůvodnil tím, že vazební věznici nelze považovat za místo, kde je žadatel o udělení azylu ve smyslu terminologie zákona o azylu hlášen k pobytu v den podání žaloby. Za takové místo lze považovat jedině místo, kde byl žadatel o udělení azylu hlášen k pobytu před vzetím do vazby, popř. místo určené Ministerstvem vnitra, kam je povinen se v případě propuštění z vazby do 24 hodin dostavit. V dané věci je však místo hlášeného pobytu sporné; protože skutečnosti rozhodné pro určení místní příslušnosti nebyly řádně ověřeny, resp. proto, že místní příslušnost nelze určit, je na místě, aby Nejvyšší správní soud určil, který soud je místně příslušným soudem ve smyslu § 7 odst. 6 s. ř. s. s přiměřeným použitím § 64 s. ř. s. a § 11 o. s. ř.

V souladu s rozvrhem práce byla věc u Nejvyššího správního soudu přidělena prvnímu senátu, který při předběžné poradě dospěl k právnímu názoru, který je odlišný od právního názoru již zastávaného Nejvyšším správním soudem pod sp. zn. Na 267/2003

a sp. zn. Na 642/2003, a podle § 17 odst. 1 s. ř. s. proto věc usnesením ze dne 10. 3. 2004, čj. Nad 98/2003-29, předložil rozšířenému senátu. Předmětem posouzení rozšířeným senátem učinil otázku, zda skutečnost, že žadatel o udělení azylu v době podání žaloby proti rozhodnutí Ministerstva vnitra o neudělení azylu nachází ve vydávací vazbě, znamená, že:

a) nepřichází v úvahu stanovení místa hlášeného pobytu takového žadatele podle § 77 zákona o azylu a místní příslušnost musí být za takové situace určena Nejvyšším správním soudem podle § 11 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s., nebo
b) místem hlášeného pobytu je pro účely určení místní příslušnosti sídlo věznice, v níž žalobce v rozhodné době vykonává vydávací vazbu, nebo
c) místní příslušnost sice nelze určit podle speciálního ustanovení o místní příslušnosti (§ 32 odst. 4 zákona o azylu), ale lze ji určit podle obecné úpravy místní příslušnosti obsažené v § 7 odst. 2 o. s. ř.

Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu neshledal důvod zabývat se spornou právní otázkou, neboť nenalezl rozpor s dosavadní judikaturou Nejvyššího správního soudu. Ve svém usnesení ze dne 22. dubna 2004, čj. Nad 98/2003-36, konstatoval, že není na místě postupovat podle § 11 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s., neboť místní příslušnost lze určit buď podle zvláštního pravidla obsaženého v § 32 odst. 4 zákona o azylu, nebo podle obecného pravidla vyplývajícího z § 7 odst. 2 s. ř. s. Zda je na místě posuzovat podle té či oné normy potom závisí na uvážení, zda lze věznici, v níž se žadatel o udělení azylu v době podání žaloby proti rozhodnutí Ministerstva vnitra o neudělení azylu nachází ve vydávací vazbě, považovat za místo, kde je žalobce hlášen k pobytu ve smyslu § 32 odst. 4 zákona o azylu či nikoliv.

První senát Nejvyššího správního soudu dospěl k závěru, že místně příslušným k projednání a rozhodnutí věci je podle § 7 odst. 2 s. ř. s. Městský soud v Praze.

Místní příslušnost nelze určit podle § 32 odst. 4 zákona o azylu z toho důvodu, že vazební věznici, v níž se žalobce nacházel v době podání žaloby, nelze považovat za místo, kde je žalobce hlášen k pobytu. Místo, které má na zřeteli § 32 odst. 4 zákona o azylu, je místem hlášeného pobytu ve smyslu § 77 zákona o azylu. Jedná se buď o azylové zařízení, do něhož byl žadatel o azyl Ministerstvem vnitra umístěn nebo o místo, které žadatel oznámil Ministerstvu vnitra a s nímž toto ministerstvo vyslovilo souhlas. V situaci, v níž se nacházel žalobce, nemohlo nalézt uplatnění ani ustanovení § 4a zákona o azylu, podle něhož cizinec, který učinil prohlášení o azylu, je povinen dopravit se do přijímacího střediska určeného Ministerstvem vnitra ve lhůtě 24 hodin od okamžiku, kdy byl propuštěn z hospitalizace, výkonu vazby nebo výkonu trestu odnětí svobody, neboť žalobce byl vzat do vydávací vazby 19. 4. 2002, tedy dříve, než podal žádost o udělení azylu (17. 5. 2002) i správní žalobu (12. 5. 2003).

Ze vztahu obecného a zvláštního pravidla vyplývá, že nelze-li na určitou skutkovou podstatu aplikovat pravidlo zvláštní, použije se podpůrně pravidla obecného. Tak je tomu i v tomto případě. Vzhledem k tomu, že místní příslušnost nelze určit podle zvláštního pravidla obsaženého v § 32 odst. 4 zákona o azylu, je na místě postupovat podle obecného pravidla vyjádřeného v § 7 odst. 2 s. ř. s. Podle něj je místně příslušným k projednání a rozhodnutí věci soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci rozhodl v posledním stupni. Takovým správním orgánem je Ministerstvo vnitra, jehož sídlo spadá do obvodu Městského soudu v Praze. Z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud podle § 7 odst. 6 s. ř. s. rozhodl, že tento soud věc projedná a rozhodne.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. května 2004

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu